

اثر ویتامین E در پیشگیری از آثار نامطلوب کادمیوم کلراید در کبد و کلیه موش صحرایی

معصومه احمدی زاده^{۱*}، عبدالرحمن باغپا^{**}

چکیده

هدف: کادمیوم یکی از فلزات سنگین است که در صنایع مصرف گسترده دارد. این فلز از راههای مختلف از جمله از طریق آب و خاک وارد زنجیره غذایی میشود. مطالعات نشان داده اند ترکیبات کادمیوم موجب هپاتوتوکسیسیته و نفروتوکسیسیته می شود. مکانیسم اثر کادمیوم کاملاً مشخص نمی باشد، ولی پیشنهاد گردیده این ترکیب از طریق پر اکسیداسیون اسیدهای چرب غیر اشباع موجب آسیب در ارگانهای مختلف بدن می گردد. ویتامین E یک آنتی اکسیدانت قوی است و موجب محافظت سلولها در مقابل آثار حاصله از ترکیبات سمی و اکسیدگر می شود. هدف از این مطالعه بررسی نقش این ترکیب در پیشگیری از آسیب های ناشی از کادمیوم بر روی کبد و کلیه می باشد.

روش بررسی: به موش های صحرایی نر بالغ از گونه NMARI ویتامین E با دوز ۵ میلی گرم برای هرکیلو گرم وزن بدن و یا حجم معادل از روغن ذرت به عنوان حامل از طریق تزریق داخل صفاقی داده شد. نیم ساعت بعد حیوانات کادمیوم کلراید در دوزهای ۲، ۱/۵، ۰.۱، ۵.۱/ میلی گرم به ازاء هر کیلو گرم وزن بدن و یا حلال آن (سرم فیزیولوژی) بعنوان کنترل دریافت نمودند. این آزمایش برای ۷ روز متوالی انجام گردید. ۲۴ ساعت بعد از آخرین آزمایش حیوانات با استفاده از سدیم پتوباریتال کشته و از خون حیوانات جهت مطالعه عواملی چون اسپاراتات آمینو ترانس آمیناز (AST)، آلانین آمینو ترانس آمیناز (ALT)، آلکالین فسفاتاز (ALP)، کراتینین و ازت اوره خون (BUN) استفاده گردید. بافت های کبد و کلیه جدا و در فرمالین ۱۰ درصد تثبیت و پس از انجام مراحل تهیه بافت و رنگ آمیزی با هما توکسیلین و اتوزین با استفاده از میکروسکپ نوری مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته ها: کادمیوم کلراید بصورت وابسته به دوز موجب افزایش AST, ALT, ALP, BUN, CR ویتامین E اثر قابل ملاحظه ای بر فاکتورهای بیوشیمیایی خون و همچنین بر روی بافت های کبد و کلیه نداشت، در حالیکه این ترکیب موجب کاهش هپاتوتوکسیسیته و نفروتوکسیسیته حاصله از کادمیوم گردید.

نتیجه گیری: بر اساس نتایج حاصل از این تحقیق، به نظر میرسد ویتامین E می تواند موجب محافظت کبدی و کلیوی در مقابل آسیب های ناشی از کاربرد کادمیوم شود.

کلید واژه گان: کادمیوم کلراید، ویتامین E، کبد، کلیه، موش صحرایی

*استاد دانشکده بهداشت و مرکز تحقیقات فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

**دکتری داروسازی دانشکده داروسازی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز

۱- نویسنده مسؤل

مقدمه

کادمیوم یکی از فلزات سنگین است که در صنایع گالوانیزه، رنگرزی، پلاستیک سازی و باتری سازی بصورت گسترده مصرف می‌شود. ترکیبات این فلز یکی از آلاینده‌های محیط زیست بشمار می‌آیند (۱،۲). وجود کادمیوم در مواد غذایی از جمله برنج و همچنین در گوشت حیوانات دریایی گزارش شده است (۲،۳). مطالعات نشان داده‌اند این ترکیب موجب اختلالات کبدی و کلیوی در انسان و حیوانات آزمایشگاهی می‌شود (۳، ۴). مطالعات در پرندگان و حیوانات آزمایشگاهی نشان داده کادمیوم عمدتاً در کبد، کلیه و شش تجمع می‌یابد (۴-۶). Atli و همکارش در مطالعات خود نشان دادند کادمیوم در دوزهای مختلف از طریق کاهش فعالیت آنزیمهای آنتی اکسیدانت و پراکسیداسیون اسیدهای چرب غیر اشباع موجب آسیب در کبد، کلیه و روده می‌گردد (۵).

مکانیسم اثر سمی کادمیوم کاملاً مشخص نمی‌باشد. پیشنهاد گردیده است این ترکیب از طریق ایجاد پراکسیداسیون اسیدهای چرب غیر اشباع موجب اختلال در فعالیت بیولوژیکی سلولها و در نتیجه باعث وقفه در سنتز پروتئین، اختلال در متابولیسم لیپیدها، کربوهیدرات‌ها و اسیدهای امینه می‌شود (۷-۱۰). گزارش شده است این فلز موجب کاهش ترکیبات آنتی اکسیدانت از جمله گلوکوتیون می‌شود. از آنجا که مکانیسم اثر سمی کادمیوم بعلت تخیله گلوکوتیون و تولید رادیکال آزاد پیشنهاد شده است بنابراین ترکیبات آنتی اکسیدانت نقش قابل توجهی در کاهش آسیب‌های ناشی از کادمیوم بعهده دارند. پراکسیداسیون اسیدهای چرب غیر اشباع در کبد، کلیه و شش هامسترهای دریافت کننده کادمیوم (از طریق تزریق داخل صفاقی) گزارش شده است (۱۱).

حاصله از کادمیوم در کبد و کلیه می‌باشد.

روش بررسی

برای انجام این تحقیق از موش های صحرایی نر بالغ از نژاد NMARI در محدوده وزنی ۲۰۰-۱۷۰ گرم استفاده گردید. حیوانات از موسسه رازی کرج تهیه و در قفسهای پلی کربنات بطور سه تائی نگهداری شدند. دمای اتاق حیوانات در حدود ۲۵ درجه سانتیگراد و میزان رطوبت بین ۷۰-۴۰ درصد بود. حیوانات در شرایط ۱۲ ساعت روشنائی و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. موشهای صحرایی از غذای فشرده شده ساخت کارخانه پارس شوشتر و آب تصفیه شده لوله کشی شهر تغذیه گردیدند. حیوانات ۵ میلی گرم به ازاء هر کیلو گرم وزن بدن ویتامین E حل شده در روغن ذرت و یا حلال آن بعنوان کنترل دریافت نمودند.

1-Cu,Zn-Superoxide Dismutase,Cuznsod,Mn-Superoxide Dismutase, Mnsod

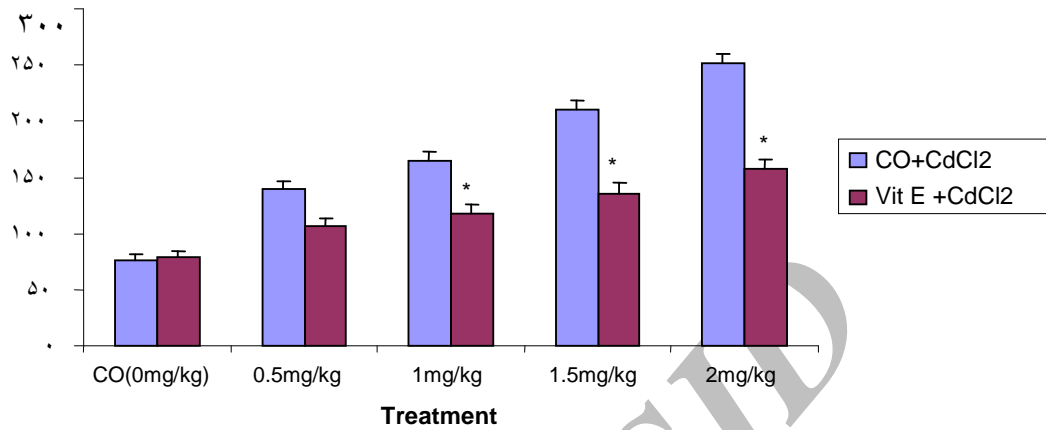
کادمیوم کلراید بصورت وابسته به دوز موجب افزایش آنزیم های کبدی ALT،AST و الکالین فسفاتاز گردید. ویتامین E اثر قابل ملاحظه ای بر روی آنزیم های کبدی نداشته و در نتیجه میزان آنزیم‌ها مشابه گروه دریافت‌کننده روغن ذرت بعنوان کنترل بود. ولی این ترکیب بطور معنی‌دار موجب کاهش فعالیت آنزیم‌های کبدی در حیوانات دریافت‌کننده کادمیوم کلراید در دوزهای ۲، ۱/۵، ۱ میلی‌گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن گردید (نمودار ۳-۱).

افزایش معنی‌دار در میزان BUN و کراتینین در موش‌های صحرائی دریافت‌کننده کادمیوم کلراید در مقایسه با گروه کنترل بصورت وابسته به دوز ملاحظه گردید (نمودارهای ۴ و ۵). غلظت BUN و کراتینین در حیوانات دریافت‌کننده ویتامین E مشابه گروه کنترل بود. ویتامین E بطور معنی‌دار موجب کاهش BUN و کراتینین در حیوانات دریافت‌کننده کادمیوم کلراید گردید (۴ و ۵). در حیوانات گروه کنترل بافت‌های کبد و کلیه دستخورد و فاقد آسیب سلولی بود (تصاویر ۶، ۷). کادمیوم کلراید بطور وابسته به دوز موجب آسیب سلول‌های کبد و کلیه گردید. آسیب سلولی به صورت تورم سیتوپلاسم و هسته، ایجاد واکوئل و کاهش قدرت رنگ پذیری ملاحظه گردید (نمودارهای ۸ و ۹). از نظر هیستوپاتولوژی بافت‌های کبد و کلیه در حیوانات دریافت‌کننده ویتامین E و کادمیوم کلراید در دوزهای مختلف مشابه گروه کنترل بود.

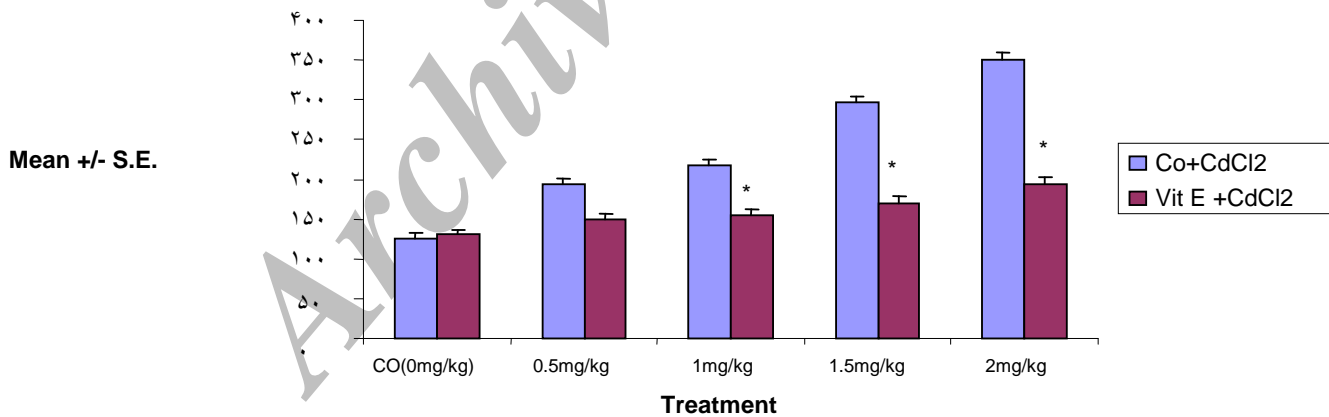
نیم ساعت بعد به موش‌های صحرائی کادمیوم کلراید در دوزهای ۲، ۱/۵، ۱، ۱، ۵ میلی‌گرم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن و یا آب مقطر بعنوان شاهد از طریق تزریق داخل صفاقی داده شد. این آزمایش برای مدت ۷ روز متوالی انجام گردید. ۲۴ ساعت بعد از انجام آخرین آزمایش حیوانات با استفاده از سدیم پنتو باریتال کشته و از خون حیوانات بمنظور انجام آزمایش‌های بیوشیمیایی کبد شامل اندازه‌گیری اسپاراتات آمینوترانسفراز^۱، آلانین آمینوترانسفراز^۲ و الکالین فسفاتاز^۳ استفاده گردید. غلظت ازت اوره خون^۴ و کراتینین^۵ جهت عملکرد کلیه مورد بررسی قرار گرفت. برای مطالعه هیستوپاتولوژی بافت‌های کبد و کلیه جدا و در فرمالین ۱۰ در صد فیکس گردید و پس از رنگ آمیزی با هماتوکسیلین و ائوزین با میکروسکپ نوری مورد بررسی قرار گرفته شد. نتایج آزمایش‌های بیوشیمیایی خون پس از جمع‌آوری توسط روش آنالیز واریانس با طرح کاملاً تصادفی بررسی گردید. بمنظور تعیین تفاوت معنی‌دار ($p < 0.05$) میان زوج میانگین‌ها ی گروه‌های مورد بررسی از آزمون حمایتی توکی استفاده گردید. در این تحقیق ۱۰ حیوان بطور تصادفی برای هر گروه آزمایش انتخاب گردید.

یافته‌ها

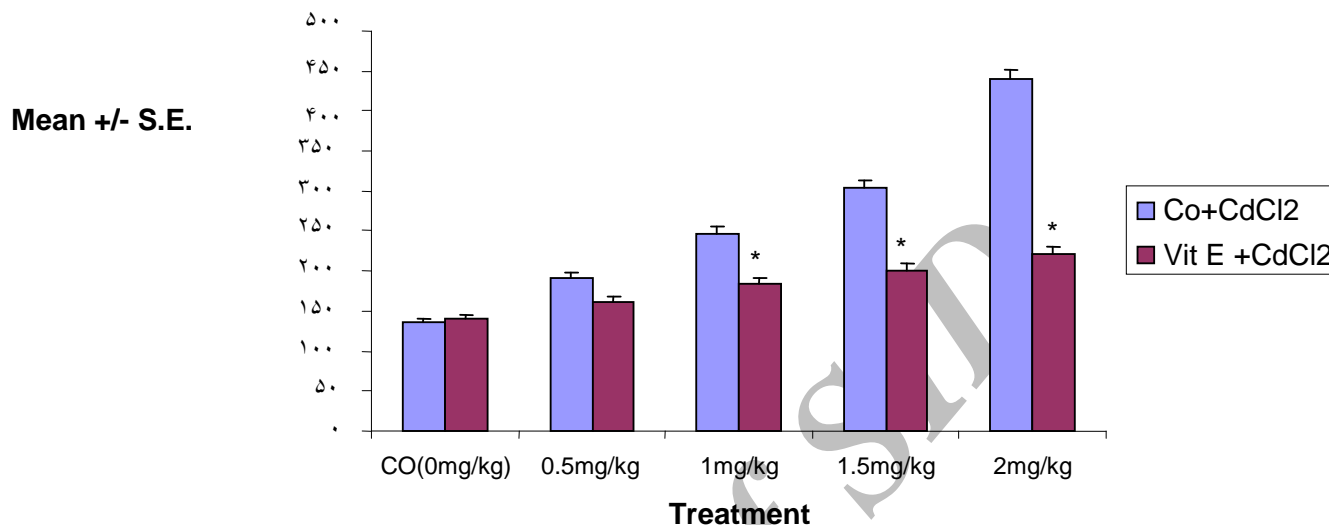
- 1-Aspartateaminotransferase, AST
- 2- ALT, Alanine Aminotransferase
- 3- Phosphatase , ALP Alkaline
- 4- Nitrogen, BUN Blood Urea
- 5- Creatinine, CR

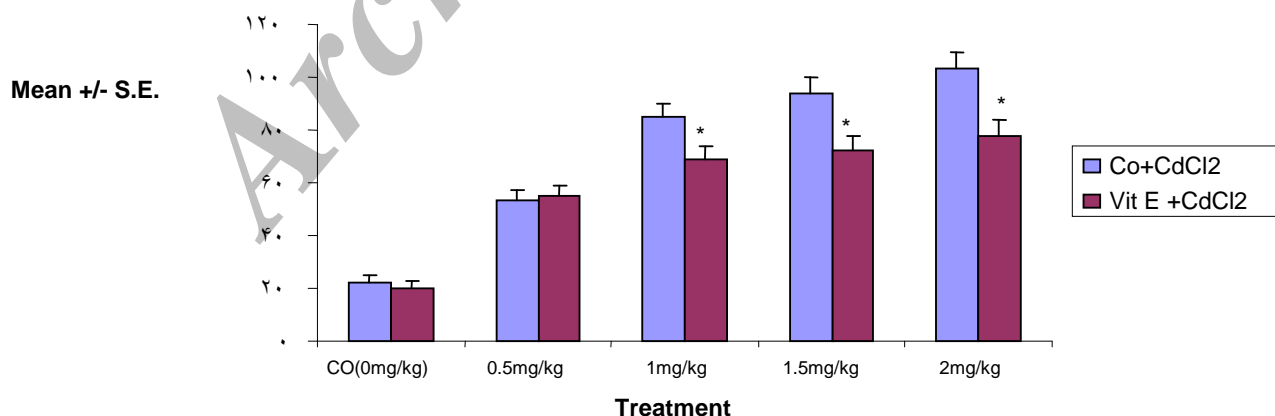
نمودار ۱: مقایسه گروه دریافت کننده ویتامین E (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) و روغن ذرت (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) پس از دریافت دوزهای ۲ میلی‌گرم / کیلوگرم، ۱، ۰، ۵ / ۵، ۱، ۰، ۵ / ۵ کادمیوم کلراید در میزان AST موش صحرائی. تعداد حیوانات هر گروه ۱۰ سر است × تفاوت با گروه دریافت کننده روغن ذرت معنی دار می باشد ($P < 0/05$).

نمودار ۲: مقایسه گروه دریافت کننده ویتامین E (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) و روغن ذرت (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) پس از دریافت دوزهای ۲ میلی‌گرم / کیلوگرم، ۱، ۰، ۵ / ۵، ۱، ۰، ۵ / ۵ کادمیوم کلراید در میزان ALT موش صحرائی. تعداد حیوانات هر گروه ۱۰ سر است × تفاوت با گروه دریافت کننده روغن ذرت معنی دار می باشد ($P < 0/05$).

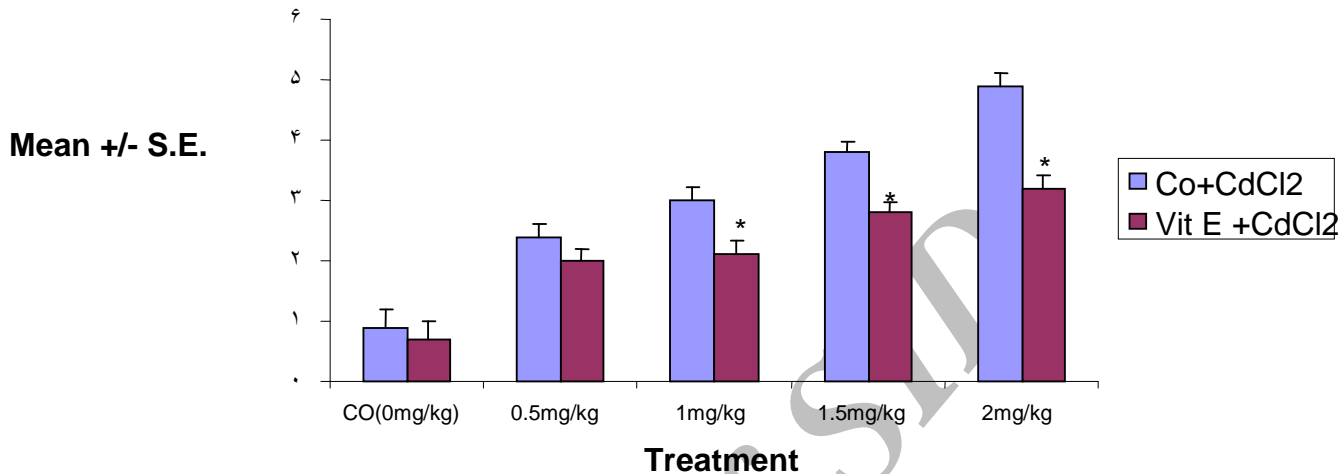

نمودار ۳: مقایسه گروه دریافت کننده ویتامین E (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) و روغن ذرت (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) پس از دریافت دوزهای ۲ میلی‌گرم / کیلوگرم ، ۱،۱،۵/۵. کادمیوم کلراید در میزان ALP موش صحرائی. تعداد حیوانات هر گروه ۱۰ سر است. *تفاوت با گروه دریافت کننده روغن ذرت معنی دار می باشد ($P < 0.05$).

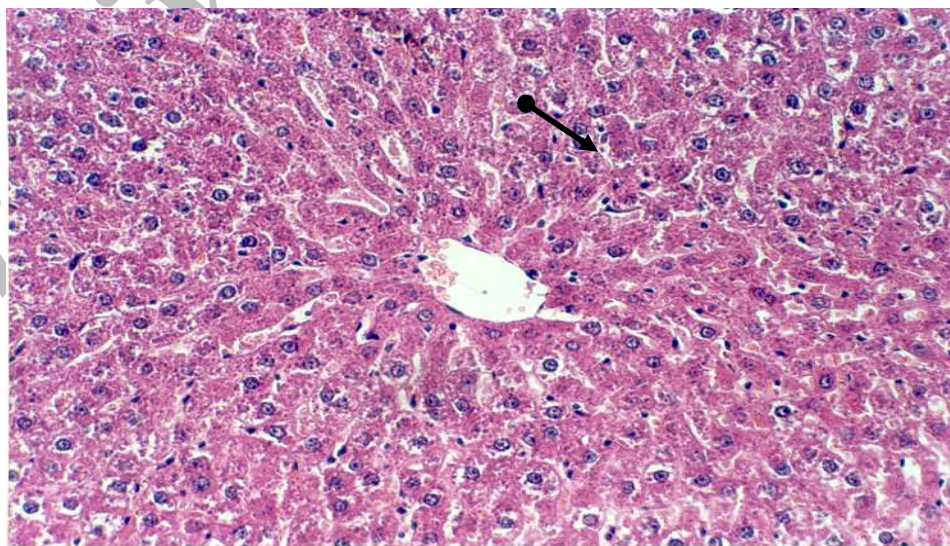

نمودار ۴: مقایسه گروه دریافت کننده ویتامین E (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) و روغن ذرت (۵ میلی‌گرم / کیلوگرم) پس از دریافت دوزهای ۲ میلی‌گرم / کیلوگرم ، ۱،۱،۵/۵. کادمیوم کلراید در میزان BUN موش صحرائی. تعداد حیوانات هر گروه ۱۰ سر است.

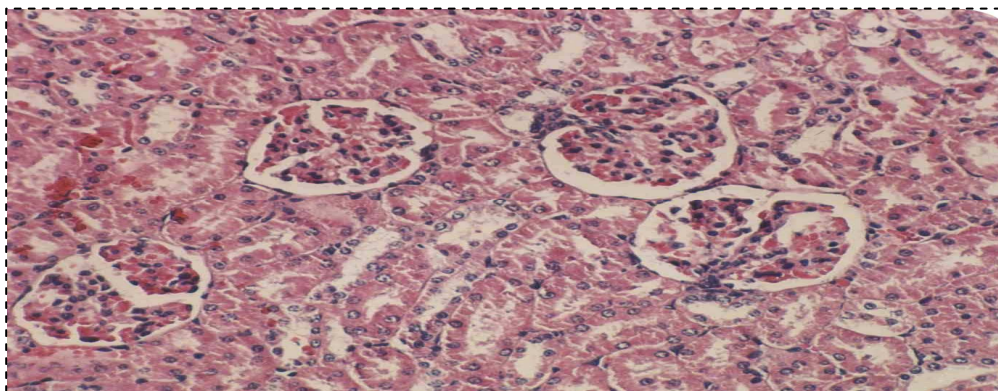
*تفاوت با گروه دریافت کننده روغن ذرت معنی دار می باشد ($P < 0/05$).

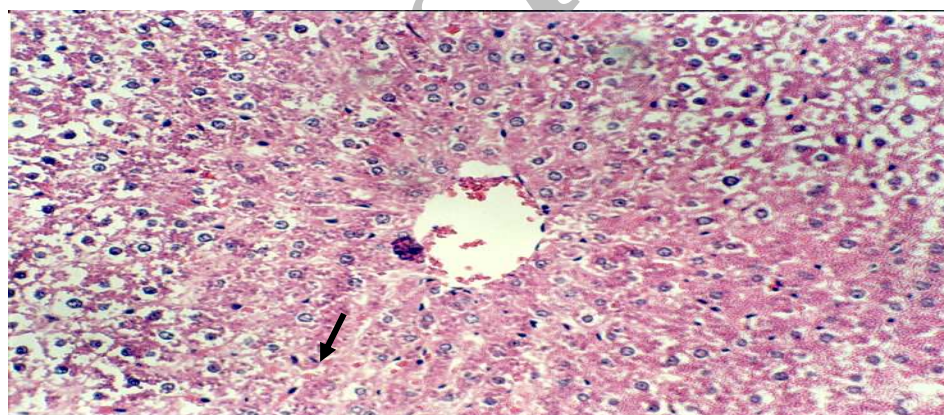
نمودار ۵: مقایسه گروه دریافت کننده ویتامین E (میلی گرم / کیلوگرم) و روغن ذرت (۵ میلی گرم / کیلوگرم) پس از دریافت دوزهای ۲ میلی گرم / کیلوگرم ، ۱،۱،۵/۵ ، کادمیوم کلراید در میزان کراتی نین هموش صحرائی .تعداد حیوانات هر گروه ۱۰ سر است .
*تفاوت با گروه دریافت کننده روغن ذرت معنی دار می باشد ($P < 0/05$).

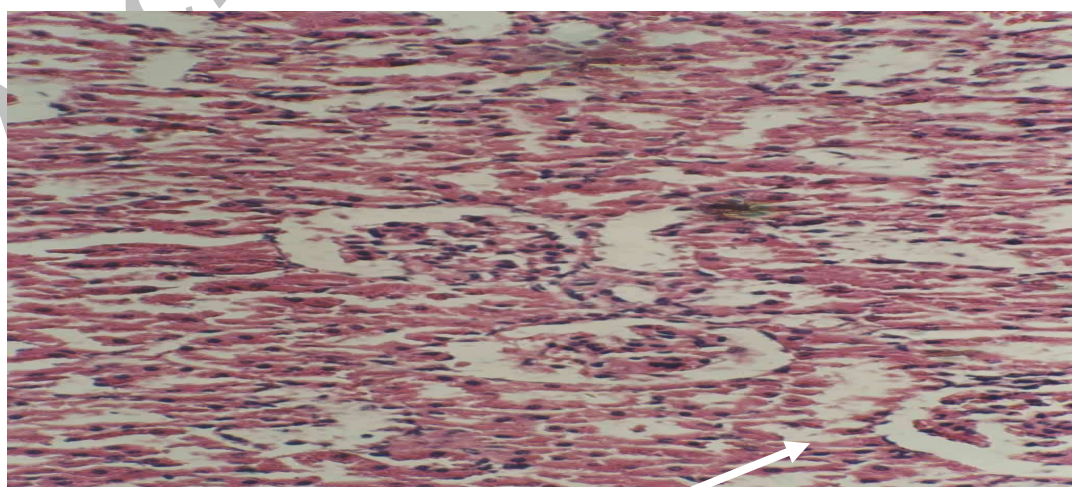
شکل ۶: بافت کبد گروه کنترل دریافت کننده روغن ذرت (حلال کادمیوم کلراید). توجه سلولهای کبد پیکان بصورت دست نخورده و فاقد آسیب سلولی می باشند. (H &E x200)

شکل ۷: بافت کلیه گروه کنترل گروه دریافت کننده روغن ذرت (حلال کادمیوم کلراید). بافت کلیه به صورت دست نخورده و فاقد آسیب سلولی می باشد. (H &E x200)

شکل ۸: بافت کبد از گروه حیوانات دریافت کننده کادمیوم کلراید ۲ میلی گرم / کیلوگرم. آسیب سلولی شامل تورم سیتوپلاسم و هسته، ایجاد واکنش و کاهش قدرت رنگ پذیری (پیکان) در سلولهای کبد ملاحظه می گردد. (H &E x200)

شکل ۹: بافت کلیه از گروه حیوانات دریافت کننده کادمیوم کلراید ۲ میلی‌گرم/ کیلوگرم. آسیب سلولی شامل تورم سیتوپلاسم و هسته، ایجاد واکوئل و کاهش قدرت رنگ پذیری (پیکان) در سلولهای پروکسیمال ملاحظه می‌گردد. (H & E x200)

بحث

سلولی در سلولهای هپاتوسیت در موشهای صحرائی دریافت کننده کادمیوم کلراید بصورت وابسته به دوز مشاهده گردید. بنابراین بنظر می‌رسد هپاتوتوکسیسیته حاصله از کادمیوم کلراید بعلت ایجاد پراکسیداسیون اسیدهای چرب غیر اشباع در کبد موش صحرائی می‌باشد. Tandon و همکاران گزارش دادند تزریق داخل صفاقی ۱ میلی‌گرم کادمیوم به ازاء هر کیلوگرم وزن بدن بمدت ۷ روز متوالی موجب افزایش آنزیم های ALT, AST در کبد موش صحرائی می‌گردد (۱۰).

Chwelatiuk و همکاران گزارش نمودند کادمیوم عمدتاً در بافت های کبد و کلیه موش سفید کوچک سوری تجمع می‌یابد (۱۳). Boujelben و همکاران نشان دادند تزریق کادمیوم برای مدت ۱۰ روز متوالی موجب تجمع این ترکیب در بافتهای کبد، کلیه موش صحرائی می‌شود (۴). پروتئینوری در موش های صحرائی دریافت کننده کادمیوم کلراید گزارش شده است (۱۰). نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که کادمیوم کلراید بصورت وابسته به دوز موجب افزایش BUN، کراتینین و آسیب در سلولهای کلیه ایجاد نموده است. نکرور سلولهای کلیه در موشهای سوری دریافت کننده کادمیوم گزارش شده است (۱۳).

مکانیسم اثر کادمیوم کاملاً مشخص نمی‌باشد. مطالعات در این زمینه نشان داده کادمیوم از طریق ایجاد رادیکالهای آزاد موجب کاهش گلوکوتایون و در نتیجه باعث آسیب در بافت‌های مختلف بدن می‌شود (۴). Shukla و همکاران نشان دادند استات کادمیوم موجب کاهش غلظت ویتامین E در بافت های مغز، کبد، کلیه در موش صحرائی می‌گردد (۱۴). ویتامین B12 (سیانوکوبالامین) موجب کاهش مرگ

کادمیوم یکی از فلزات سنگین است که در صنایع گوناگون از جمله گالوانیزه، رنگرزی، پلاستیک سازی و باطری سازی بطور گسترده مصرف می‌شود (۱). این فلز یکی از آلاینده های مهم محیطی و صنعتی بشمار می‌آید. مطالعات نشان داده اند که ترکیبات این فلز آثار نامطلوب قابل ملاحظه ائی در ارگانهای مختلف انسان و حیوانات ایجاد می‌نماید. کبد و کلیه از ارگان های اصلی بدن می‌باشند که تحت تاثیر آثار مخرب کادمیم قرار می‌گیرند. این ترکیب از طریق استنشاقی بخصوص در اثر استنشاق دود سیگار موجب آسیب در سیستم تنفسی می‌شود (۳).

مصرف مواد غذایی آلوده به کادمیوم از جمله گوشت حیوانات دریائی، گوشت قرمز، غلات، سبزیجات، سیب زمینی حاوی میزان قابل توجهی کادمیم می‌باشند (۳). مطالعات نشان داده کادمیوم کلراید موجب آسیب بافت‌های کبد و کلیه حیوانات دریائی می‌شود (۵). Karbownik و همکاران گزارش دادند تزریق داخل صفاقی کادمیوم کلراید دوز ۱ میلی‌گرم برای هر کیلوگرم وزن بدن موجب افزایش پراکسیداسیون اسید های چرب غیر اشباع در بافت های کبد و کلیه هامستر می‌شود (۱۱). Massanyi و همکاران غلظت کادمیوم کلراید را در ارگان های مختلف موش سفید کوچک (سوری) ۴۸ ساعت پس از تزریق داخل صفاقی ۵/ میلی‌گرم برای هر کیلوگرم وزن بدن کادمیوم کلراید مورد بررسی قرار داده و نشان دادند این ترکیب عمدتاً در کبد و کلیه تجمع می‌یابد (۱۲).

نتایج این تحقیق نشان داد تزریق داخل صفاقی کادمیوم کلراید موجب افزایش آنزیم های کبدی از جمله ALT, ALP می‌گردد. از نظر هیستوپاتولوژی آسیب

بافت‌های کبد و کلیه موش صحرائی گردیده است شده است (۸).

Beytut و همکارانشان گزارش دادند کادمیوم کلراید موجب کاهش غلظت ویتامین E و گلوکاتایون در کبد و کلیه خرگوش می شود (۱۸). ترکیبات آنتی اکسیدان شامل متالوتونین موجب کاهش آثار حاصله از کادمیوم در کبد و کلیه موش‌های صحرائی می گردد (۷).

نتایج آزمایش‌های بیوشیمیایی و هیستوپاتولوژی این مطالعه نشان داده در مقایسه با کنترل، ویتامین E اثر قابل ملاحظه‌ای بر روی بافت کبد و کلیه نداشته است ولی بطور قابل معنی دار باعث کاهش نفروتوکسیسیتی و هپاتوتوکسیسیتی ناشی از کادمیوم می گردد. با توجه به اینکه ترکیبات آنتی اکسیدان موجب محافظت سلولهای کبد و کلیه در مقابل آثار سمی حاصله از کادمیوم می شود، بنابراین با رژیم غذایی حاوی ترکیبات آنتی اکسیدان از جمله ویتامین E شاید بتوان از آثار نامطلوب آلاینده های شیمیایی جلوگیری بعمل آورد.

و میرناشی از کادمیوم کلراید در موش صحرائی شده است (۱۵). تزریق زیر جلدی کادمیوم کلراید موجب کاهش غلظت اسید اسکوربیک در پلاسما، کبد، کلیه و طحال می شود (۱۶). کاهش فعالیت آنزیم کاتالاز در حیوانات دریافت کننده کادمیوم گزارش شده است (۱۷).

Chwelatiuk و همکاران نقش ملاتونین را بر روی آثار سمی حاصله از کادمیوم در موش سفید کوچک مورد بررسی قرار داده و نشان دادند این ترکیب بعنوان آنتی اکسیدان عمل نموده و موجب کاهش ترکیبات اکسیدان در حیوانات دریافت کننده کادمیوم شده است (۱۳). ملاتونین موجب کاهش غلظت کادمیوم در بافت های کبد و کلیه و موجب محافظت سلولها در مقابل آثار سمی کادمیوم می گردد (۱۳). تزریق داخل صفاقی کادمیوم کلراید موجب افزایش پراکسیداسیون اسید های چرب غیر اشباع و کاهش غلظت مس، روی، آهن، سلنیوم، گلوکاتایون و آنزیم های سوپر اکسید دیسموتاز، کاتالاز و گلوکاتایون پر اکسیداز در

منابع

- 1-Nam DH, Lee DP. Monitoring for Pb and Cd pollution using feral pigeons in rural, urban, and industrial environments of Korea. *Sci Total Environ* 2006; 357(1-3):288-95.
- 2- Gamberg M, Palmer M, Roach P. Temporal and geographic trends in trace element concentration in moose from Yukon, Canada. *Sci Total Environ* 2005; 351-352:530-8.
- 3-ATSDR. Toxicological profile for cadmium. Atlanta: Agency for toxic substances and disease Registry ; 1999.
- 4- Bouejlben M, Ghirbel F, Vincent C, Makni-Ayadi F, Guerhazi F, Croute F, El-Feki A. Lipid peroxidation and HSP72/73 expression in rat following cadmium chloride administration: Interactions of magnesium supplementation. *Exp Toxicol Pathol* 2006;57(5):43-43.
- 5-Atli G, Alptekin O, Tukul S, Canli M. Response of catalase activity to Ag (+), Cd(2+), Cr(6+), Cu (2+) and Zn (2+) in five tissues of freshwater fish *Oreochromis niloticus*. *Comp Biochem Physiol C Toxicol Pharmacol* 2006; 143(2): 218-24.
- 6-Aksakal M, Kamiloglu NN, Yuce A, Beytut E. Role of dietary vitamin E in cadmium-induced oxidative damage in rabbit's blood, liver and kidneys. *Int J Vitam Nutr Res* 2003; 73(5):351-5.
- 7-Bobillier-Chaumont S, Maupoil Y, Berthelot A. Metallothionein induction in the liver, kidney, heart and aorta of cadmium and isoproterenol treated rats. *J App Toxicol* 2006; 26 (1): 47-55.
- 8-Csalino E, Calzaetti G, Sblano C, Landriscina C. Molecular inhibitory mechanism of antioxidant enzymes in rat liver and kidney by cadmium. *Toxicology* 2002;179(1-2):37-50.

- 9-Yalin S, Comelekoglu U, Bagis S, Sahin NO, Ogenler O, Hatungil R. Acute effect of single-dose cadmium treatment on lipid peroxidation and antioxidant enzymes in ovariectomized rats. *Ecotoxicol Environ Saf* 2006(1):140-4.
- 10-Tandon Sk, Singh S, Dhawan M. Preventive effect of vitamin E in cadmium intoxication. *Biomed Environ Sci* 1992 ;5(1): 39-45.
- 11-Karbownik M, Gitto E, Lewinski A, Reiter RJ. Induction of lipid peroxidation in hamster organs by the carcinogen cadmium: melioration by melatonin. *Cell Biol Toxicol* 2001; 17(1):33-40.
- 12-Massanyi P, Bardos C, Opper K, Hluchy S, Kovacik J, Cscsai G, Toman P. Distribution of cadmium in selected organs of mice: effects of cadmium on organ contents of retinoids and deta-caroten. *Acta Physiol Hung* 1999; 86(2):99-104
- 13-Chwelatiuk E, Wiostowski T, Krasowska A, Bonda E. The effect of orally administered melatonin on tissue accumulation and toxicity of cadmium in mice. *J Trace Elem Med Biol* 2006; 19(4): 259-65.
- 14-Shukla GS, Chandra SV. Cadmium toxicity and bioantioxidants: Status of vitamin E and ascorbic acid of selected organs in rat. *J Appl Toxicol* 1989; 9(2): 119-22.
- 15-Couce MD, Varela JM, Sanchez A, Casas JS, sordo J, Lopez-Rivadulla M. Effects of vitamin B12 on cadmium toxicity in rats. *J Inorg Biochem* 1991 ; 41(1) :1-6.
- 16- Pharikal K, Das PC, Dey CD, Dasgupta S. Tissue ascorbate as ametabolic marker in cadmium toxicity. *Int J Vitam Nutr Res* 1988; 58 (3): 306-11.
- 17-Jeyaprakash K., Chinnaswamy p. Effect of spirulina and Liv-52 on cadmium induced toxicity in albino rats. *Indian J Exp Biol* 2005; 43 (9):773-81.
- 18-Beytut E, Yuce A, Kamiloglu NN, Aksakal M. Role of dietary vitamin E in cadmium-induced oxidative damage in rabbit's blood, liver and kidneys. *Int J Vitam Nutr Res* 2003; 73(5):351-5.